קדשי קדשים פרק שישי זבחים סד.

שאם היזה ולא מיצה בשירה. הא דלא פריך מהכא במסכת מעילה פרק חטאת העוף (דף ח:) לרב אחא בר אהבה [א] דאמר דתני רב מילה דמה דמילוי חטאת העוף מעכב דמילוי לגמירמי הא מני תנא דבי ר' ישמעאל היא דאמר אינו מעכב לעיל פ' איהו מקומן (דף נב:) כדאמר תני תנאי ואלינא דרבי ישמעאל והא דפריך התם [ב] לרב הונא דתני הזה דמילוי אינו מעכב ולא משני דאמת כהונא תנא דאמר אינו מעכב ניחא ליה לאמוראי לגדלין קמני: **הנשות** דבתיב והנישה. הוה ליה לגמירי כדאמרן [ג]

דמהאי קרא לחודיה לא נפיק:

שירי הדם דבתיב. גרלה דהיינו שירים המיוניים [ד] דנעי קרן מזרחית [ה] דרומית:

מפני שקרובה מבית הדשן. תימה ולמה הוא חולן עד הקרן שהיה מרמיק מבית הדשן [ו] ואין [ז] לומר משום דכל דמים טעונין קרן היא אמר לעיל (דף ס.) גבי מודה רבי יהודה בדמים דניסקליה ונשפוך אדוכתיה ואי כל דמים טעונין קרן מאי קשיא ליה: **יותר מל"א** [ח] אמות. פי' בקונטרס כשהיתה במזרח [ט] היה עומד בסובב לפי שבמזרח היה כבש קטן שפנה על סובב אבל במערב לא היה לו כבש לשמאל לפנות בו לסובב ולרץ לעלות לגלגל המזבח ולעמוד בדרומית [יא] של קרן והכי תנן במסכת סוכה (דף מח.) גבי נסכים עלה בכבש ופנה לשמאלו ולא תנן הכא ופנה לסובב ורלאה לאין משם לאי' שלא היה כבש לסובב במערב [יב] אם כן כשהיה נותן מרגע מתנות שבחטאת ותנן פרק מקום שנהרגו [יג] אמר רבי יוחנן

שאם היזה ולא מיצה כשירה ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש: שלשה דברים כו': חטאת העוף הא דאמרן הגשות [א] דכתיב [ב] והגישה אל (פני) המזבח שירי הדם דכתיב [ג] ואת כל דם [ד] הפר ישפוך אל יסוד המזבח: מלמעלה ניסוך המים והיין ועולת העוף כשהיא רבה במזרח: [ה] מ"ט רבי יוחנן אמר מפני שקרובה מבית [ו] הדשן אמר רבי יוחנן בא וראה כמה גדול כחן של כהנים שאין לך קל בעופות יותר ממוראה ונוצה פעמים שהכהן זורקן יותר מבשלשים [ז] אמה [ח] דתנן [ט] נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאוכלות הפנימיות ויורד הגיע לרצפה מחזיר פניו כלפי צפון והולך למזרחו של כבש כעשר אמות צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנותנין מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה הני טפי מתלתין וחד הויין [י] מקום גברי לא חשיב: כל העולים למזבח [יא]: מ"ט אמר רבי יוחנן נסכים שמא יתעשנו ועולת העוף שמא תמות בעשן ורמינהו [יב] [יג] בא לו להקיף את המזבח מאין הוא מתחיל [ב] מקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית ונותנין לו יין לנסך [ג] אמר רבי יוחנן

מקום הסיקרא ולמטה והא ליכא למימר דהזה [ב] ואמ"כ מזר והזה למטה קא מכסרי דהא הזה דמה קתני [ג] כל דמה משמע דלא קתני הזה מדמה: **מילה דמה.** שהמטמא טעונה מילוי אחר הזאה כדכתיב והנאמר בדם ימלה וגו' (ויקרא ה) שמקיף הגוף למזבח ודומה בית מליקתו בקיר והדם ממתלה ויורד: **בכל מקום כשירה.** דלמפרע טעמא דמילוי בחטאת [א] לאו עכירה היא ליפסל בשיעור שאפילו עקר המילוי לגמרי שהזה ולא מילה כשירה כדאמרן בחיהו מקומן (לעיל דף נב.) והנאמר ימלה שאינו נאמר לא ימלה אלמא איכא [ב] דסבירא דלא מעכב ומאלו איכא קרא: **וכלבד.** שיהא הזאה הנעשית ראשון מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש: **הא דאמרן.** דילפינן לעיל מכי מטמא היא דאמור במנחה: **אל פני המזבח.** ודרשינן לעיל דאקרן מערבית דרומית קאי: **אל יסוד המזבח.** ומאריבן בחיהו מקומן (לעיל דף נב.) ילמד ירידתו מן הכבש בחטאות המיוחדות מיליאתו מן ההיכל [ג] בסמוך לו והיינו יסוד דרומי וכבל הדרום אין לך יסוד אלא אמה אחת בקרן מערבית דרומית כדאמרינן (שם דף נד.) אוכל בדרום אמה אחת: **מביא הדשן.** שנתנין שם בכל בקר תרומת הדשן שכתב בה [ד] ושמו אצל המזבח והוא במזרחו של כבש וכמיב גבי מורלה ועולה (ויקרא ו) והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ולקמן מייתי מתנה ממתמה תמיד דבמזרחו של כבש הוה והיינו לקרן [ה] דרומית מזרחית: **שאין לך קל בעוף.** ודבר שהוא קל מאד אין נוח לזורקו למרחוק: **פעמים שכהן זורקו כו'.** כשהיא רבה במזרח ונעשית בקרן מערבית דרומית צריך לזרוק יותר משלשים אמה: **דתנן.** במסכת תמיד מי שזרק בתרומת הדשן של מתחה [ו] נטל מתחה של כסף ועלה לראש המזבח כו': **הגיע לרצפה.** לסוף הכבש: **מחזיר פניו לצפון.** [ז] כלפי המזבח והולך למזרחו של כבש ומתקרב למזבח עשר אמות ממקום שבלה הכבש דהיינו רחוק מעל רצפה המזבח כ"ב [ח] אמה: **נצר את הגחלים כו'.** אלמא הכי הוי בית הדשן ושהוא עושה עולת העוף בקרן מערבית דרומית צריך לזורקה [ט] כל אלכסון של כ"ב על כ"ב שהרי (א) מדרום [יא] לצפון אמרינן דאיכא כ"ב וממקום שהוא עומד עד מזרחו של כבש אין פחות מכ"ב [ב] ואפ' הוא מתקרב לכבש כל אמות [ג] רוחב הקרן ואין כאן אלא כ"א אמה כנגד אמה מקום מעמדו [ד] שהוא מרוחק מן הצפון לדרום לבית הדשן שהוא עומד בראש המזבח ולא בסובב שבשהיא נעשית במזרח עומד בסובב לפי שיש לו כבש קטן במזרח לפנות הימנו לסובב אבל לגד המערב אין לו נכבש לסובב ולרץ לעלות על לאש המזבח ועומד בדרומה [ה] של קרן והכי תנן במסכת סוכה (דף מח.) גבי נסכים עלה [ו] ופנה לשמאל ולא תנן כה ופנה לסובב הרי [ה] מסם

ולכבש ה' אמות שבכבש רחב ט"ז באמצע המזבח ממלא ראש המזבח עודף עליו לכל גד ו' אמות הרי כ"ב אמה עם רוחב הקרן ואע"פ שזה נמשך לגד הכבש [ו] של קרן הרי מתרחק כנגדה אמה [ז] לדרום ממלא בית הדשן עומד כנגדה בגלגולן של כ"ב על כ"ב וכל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי באלכסונא ממלא חוספת ח' אמות וד' חומשים הרי שלשים אמות וד' טפחים גדולים ובית הדשן היה משוך ממזרחו של כבש שלשה טפחים הרי שלשים וד' אמה וטפח והיינו דפריך עפי (ליה) מתלגין ומחלא הויין ומשינן מקום גברא לא קחשיב [ולא הוי] להו יותר משלשים [ח]: **מאי טעמא.** העולה [ט] אין עולה דרך ימין ויקיף והלא דרך ימין מלוה כדאמרן לעיל [דף סב:]: **יפעשו.** כשיקיף את המערכה נעשן המערכה וקי"ל בנמנות (דף פו:) יין מעושן פסול: **בא לו להקיף כו'.** משנה היא במסכת תמיד גבי כהן גדול שאינו כשאר כהנים לזכות בפיים לעבודה אחת אלא אינו עובד וגומר [יא] בכל תפלו כדתנן במסכת יומא (דף יח:) כהן גדול מקריב מלק בראש אמר עולה זו אני מקריב בזמן שהוא (מקריב) רוצה להקטיר מי שזכו בהולכת האברים מוטיגין לו והוא עומד בראש המזבח חורקן למערכה ולאחר שגמר בא להקיף כו' עד שמגיע לקרן השיתין. וקסלקא דעתך והיין בידו אלמא לא חייסינן לשמא נתעשנו:

דרומית מזרחית ומערבית דרומית ומערבית מזרחית ומערבית מזרחית ומערבית דרומית ומערבית דרומית ומערבית מזרחית ומערבית דרומית ומערבית מזרחית ומערבית דרומית ומערבית מזרח